Р Е Ш Е Н И Е
№ 44801

гр. София, 14.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12405** по описа за **2026** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Васис – транс“ ЕООД чрез управителя на дружеството срещу Решение № 3096/13.05.2026 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 7507/2026 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 134 състав, с което е потвърден Електронен фиш № [ЕГН]/15.04.2022 г., издаден от АПИ.

С посочения електронен фиш на на „Васис – транс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че от санкционираното лице е било извършено плащане. От съда се иска решението да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 19.11.2025 г. в 21:13 часа, било установено, че ППС товарен автомобил „МАН 26, 413 ФНЛЛВ“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 26000, брой оси 3, екологична категория ЕВРО 3, в състав с ремарке с общ брой оси 5 и повече, с технически допустима максимална маса на състава 48 000, се движел в [община] по път А-6 км 60+750, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Нарушението било установено с устройство № 10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3 км 8+226.
Издаден е Електронен фиш [ЕГН]/15.04.2022 г.
СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че описаното в електронния фиш нарушение е безспорно установено.
Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено касатора на 10.09.2026 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 25.09.2026 г. /вх. № 293727/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, тя е основателна.
Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество неправилно по следните съображения.
Няма данни, а и не се твърди да е приложен на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година, относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г. /Регламента/.
Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Неспазването на нормите на Регламента води до незаконосъобразност на издадения електронен фиш. Съгласно чл. 2, § 7 от Регламента, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. Тази разпоредба се прилага пряко от всички държави-членки на ЕС, считано от 19.10.2021 г. В случая от АПИ не е извършено уведомяване на санкционираното дружество, поради което не е изпълнено задължението, въведено с чл. 2, § 7 от Регламента, цитиран по-горе. От административнонаказващия орган не са ангажирани никакви доказателства в тази насока, нито са изложени доводи уведомяване да е било извършено, като на лицето да е дадена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.
Касационният състав приема, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Съгласно Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/2023 г. на СЕС, член 9а

от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. Нормата на чл. 179, ал. 3б ЗДвП предвижда абсолютно определена санкция, поради което не дава възможност за преценка на конкретни факти, относими към определяне на тежестта на нарушението. Същата противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, поради което тази санкционна норма от националното право следва да бъде оставена също без приложение.
Настоящият съдебен състав намира, че дори дължимата пътна такса да е определена правилно в размер на 149,81 евро лв., наложеното административно наказание в размер на 2500 лв. може да ѝ бъде пропорционално.
В допълнение към изложените мотиви, съдът намира, че в разглеждания казус е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Във фиша липсва ясно описание на всички факти и обстоятелства, очертаващи фактическия състав на нарушението. Посочено е, че независимо от налагането на административното наказание, „Васис – транс“ ЕООД, дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата, съобразно категорията на притежаваното от дружеството пътно превозно средство в размер на 149,81 евро.
Съгласно цитираната законова разпоредба, когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от Агенция "Пътна инфраструктура" Електронна система за събиране на тол такси, се приема, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6.
В оспорения електронен фиш не е посочена категорията на пътя, по който се е движело процесното ППС, както и налице ли е плащане на такса за ППС, в какъв размер, ако е извършено такова, и какъв следва да бъде действителния размер на дължимата такса, която според административно-наказващия орган е следвало да бъде заплатена от неговия собственик за ползването на републиканската пътна мрежа.
Съдът счита, че тези пропуски са съществени, защото не дават възможност на съда да упражни контрол за законосъобразност на акта, с който е наложена санкцията.
По аргумент на чл. 57, т. 5 от ЗАНН, електронният фиш следва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават.
За пълнота следва да се отбележи, че на снимковият материал, приложен по преписката регистрационният номер на ППС не може ясно да бъде прочетен, поради някакъв технически проблем. След като съдът не може да прочете контролния номер, който идентифицира ППС, не става ясно по какъв начин, административнонаказващият орган е разчел номера, съответно е идентифицирал ППС.
По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява неправилно,

поради което следва да бъде отменено, като по същество се отмени и процесния електронен фиш.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3096/13.05.2026 г., постановено по нахд № 7507/2026 г. на СРС, НО, 134 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН]/15.04.2022 г., издаден от АПИ, с който на „Васис – транс“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно.